

משוואות דיפרנציאליות רגילות

מערכת משוואות מסדר גבוה אפשר לכתוב כמערכת משוואות מסדר ראשון.
פשוט נותנים לנגזרות שם חדש. למשל:

$$\frac{d^2y}{dx^2} + q(x) \frac{dy}{dx} = r(x)$$

אז נגדיר את z :

$$\frac{dy}{dx} = z(x) \quad \frac{dz}{dx} = r(x) - q(x)z(x)$$

$$\frac{d^3y}{dx^3} = x + y + \frac{d^2y}{dx^2}$$

עוד דוגמא:

$$\frac{dy}{dx} = z \quad \frac{dz}{dx} = w \quad \frac{dw}{dx} = x + y + w \quad \text{הופך ל:}$$

לכן, המבנה הכללי של מערכת משוואות הוא:

$$\frac{dy_i(x)}{dx} = f_i(x, y_1, \dots, y_N), \quad i = 1, \dots, N$$

משוואות דיפרנציאליות רגילות

בשביל לפתור, צריך תנאי שפה (ז"א את ערכי ה- y_i). נניח את המקרה הפשוט של תנאי התחלה.

$$x_n \rightarrow x_{n+1} = x_n + h \quad \text{נעשה צעד אחד:}$$

יש שתי שאלות: (1) איזה h לבחור, (2) איך לקדם את ה- y_i . נתחיל עם 2.

שיטת אוילר

$$\frac{dy}{dx} = f(x, y) \quad \text{המשוואה:}$$

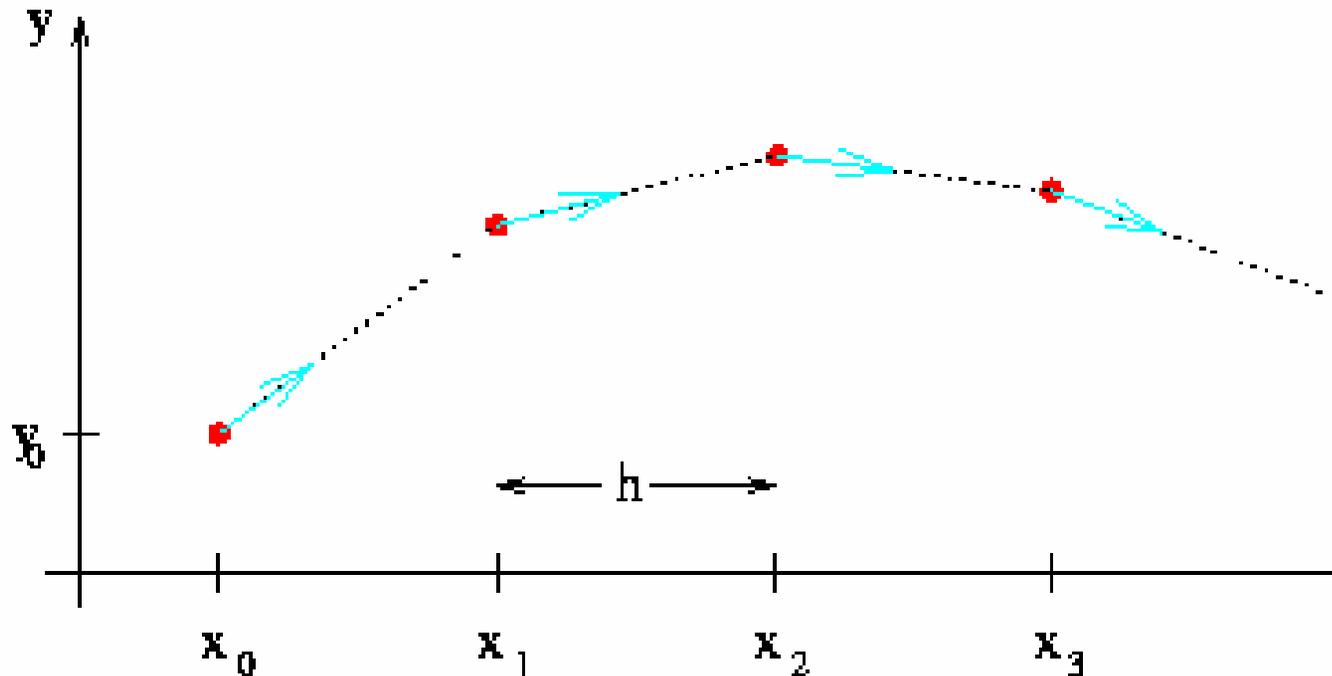
$$y(x_{n+1}) = y(x_n) + hf(x_n, y_n) \quad \text{הצעד לפי אוילר:}$$

הצדקה לפי טור טיילור ביחס ל- $x=x_n$:

$$\begin{aligned} y(x_{n+1}) &= y(x_n) + h \left. \frac{dy}{dx} \right|_{x=x_n} + O(h^2) \\ &= y(x_n) + hf(x_n, y_n) + O(h^2) \end{aligned}$$

משוואות דיפרנציאליות רגילות

בשיטת אוילר, מתקדמים לפי הנגזרת בתחילת הצעד (ז"א ב- x_n).
למשל, 4 צעדים:

זו שיטה מסדר ראשון (עם שגיאה מסדר שני), $O(h^2)$.

שיטת Runge-Kutta מסדר שני לפתרון המשוואה $\frac{dy}{dx} = f(x, y)$

$$\kappa_1 = hf(x_n, y_n)$$

$$\kappa_2 = hf\left(x_n + \frac{1}{2}h, y_n + \frac{1}{2}\kappa_1\right)$$

$$y_{n+1} = y_n + \kappa_2 + O(h^3)$$

הצדקה: מחשיבים את השינוי ב- f . נגדיר:

$$x = x_n + \Delta x \quad y = y_n + \Delta y$$

f היא פונקציה של שני משתנים, ומשתנה כך:

$$f(x, y) \approx f(x_n, y_n) + \partial_x f \Delta x + \partial_y f \Delta y$$

כאשר הנגזרות הן ב- (x_n, y_n) .

משוואות דיפרנציאליות רגילות

עכשיו, אנחנו לא משנים את x ואת y בנפרד, אלא ביחס הזה:

$$\Delta y \approx f(x_n, y_n) \Delta x$$

לכן מקבלים קירוב למשוואה:

$$\frac{dy}{dx} \approx f(x_n, y_n) + \Delta x \partial_x f + \Delta x f \partial_y f$$

ואת זה קל לפתור:

$$y(x_{n+1}) - y(x_n) = \int_{x=x_n}^{x_n+h} \frac{dy}{dx} dx = \int_{\Delta x=0}^h \frac{dy}{dx} d(\Delta x)$$

$$\int_{\Delta x=0}^h \Delta x d(\Delta x) = \frac{1}{2} h^2 \quad \text{עכשיו,}$$

ולכן מקבלים:

$$h f(x_n, y_n) + \frac{1}{2} h^2 (\partial_x f + f \partial_y f)$$

משוואות דיפרנציאליות רגילות

עכשיו נבדוק שנוסחת Runge-Kutta מסדר שני אכן נותנת את זה:

$$\begin{aligned}\kappa_2 &\approx h \left[f(x_n, y_n) + \frac{1}{2} h \partial_x f + \frac{1}{2} \kappa_1 \partial_y f \right] \\ &= hf + \frac{1}{2} h^2 (\partial_x f + f \partial_y f) \quad \text{מ.ש.ל.}\end{aligned}$$

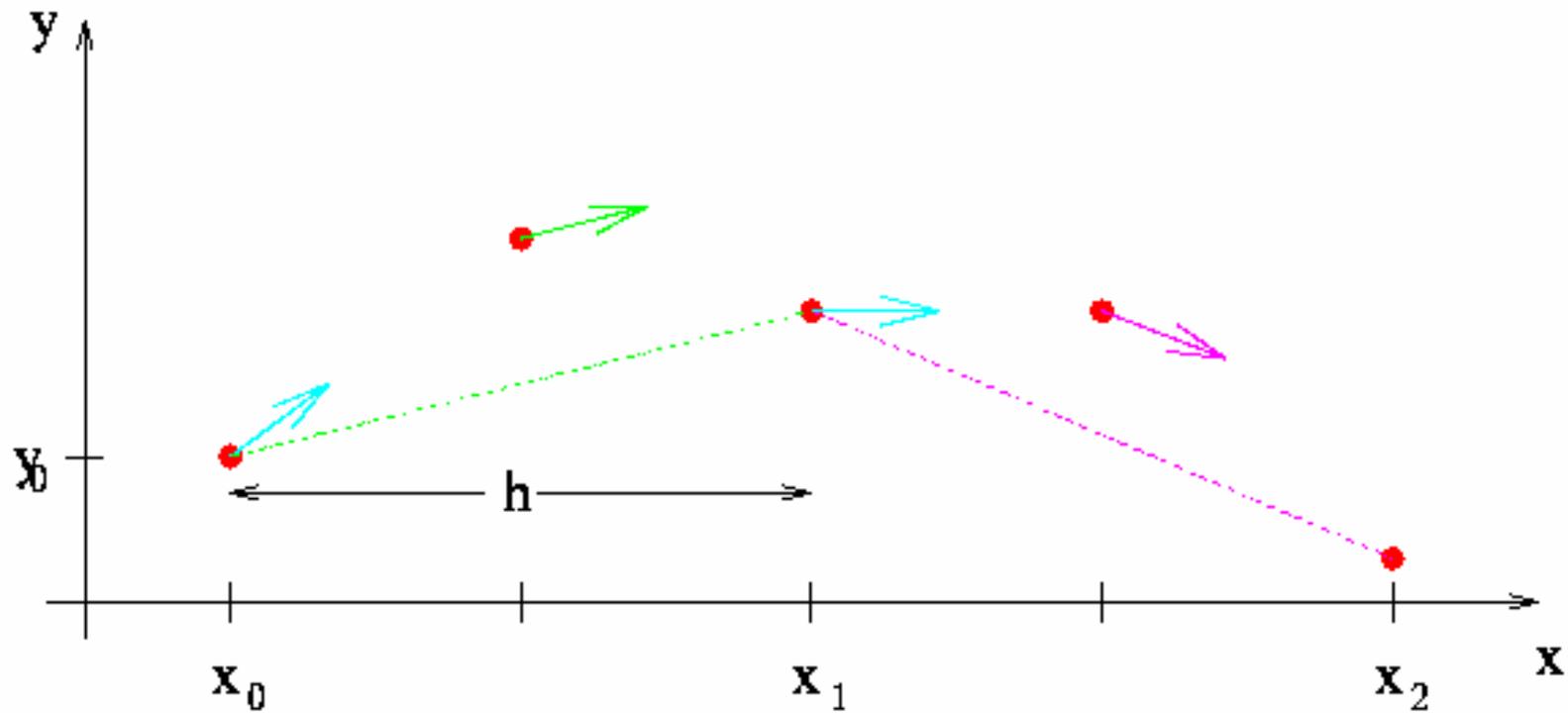
השגיאה היא: $O(h^3)$

שיטה זו במילים:

מתקדמים לפי הנגזרת בתחילת הצעד, עד האמצע, ז"א ל- $x = x_n + \frac{1}{2} h$. אז מוצאים את הנגזרת f בנקודה זו, חוזרים להתחלה, ומשתמשים בנגזרת זו לצעד השלם.

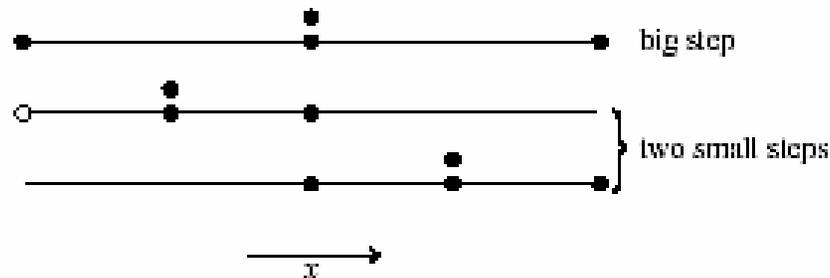
משוואות דיפרנציאליות רגילות

למשל, שני צעדים של שיטת Runge-Kutta מסדר שני:

קביעת גודל הצעד: Runge-Kutta מסדר רביעי

את גודל הצעד נקבע ע"פ הדיוק הנדרש. קודם כל צריך הערכה של השגיאה. עושים צעד פעם אחת, ואז חוזרים עליו עם שני חצאי צעדים. משווים תוצאות. (הערה: יש דמיון לשיטת רומברג לאינטגרציה.) נקרא לצעד המלא $\Delta x = 2h$.

בצעד אחד מלא, השגיאה בערך שקיבלנו (נקרא לו y_1) היא מסדר חמישי בגודל הצעד, אז אם נקרא למקדם ϕ (שקשור לנגזרות של f), נוכל לכתוב:

$$y(x + 2h) - y_1 = (2h)^5 \phi + O(h^6)$$

בחצי צעד, השגיאה (בערך y_2) היא:

$$y(x + h) - y_2 = h^5 \phi + O(h^6)$$

Runge-Kutta: קביעת גודל הצעד

בחצי צעד הנוסף, מ- $x+h$ ל- $x+2h$, השגיאה היא דומה, כי אפשר להזניח את השינוי ב- ϕ . השגיאה הכוללת (בערך y_3) היא:

$$y(x+2h) - y_3 = 2h^5\phi + O(h^6)$$

לכן, עם מזניחים את h^6 , אפשר למצוא את ϕ : $y_3 - y_1 = 30h^5\phi$

ואז הערכת השגיאה ב- y_3 היא: $\Delta = 2h^5\phi = \frac{1}{15}(y_3 - y_1)$

אם רוצים שגיאה יותר קטנה, Δ_0 , אז מקטינים את h :

$$\frac{\Delta_0}{\Delta} = \left(\frac{h_0}{h}\right)^5 \Rightarrow h_0 = h\left(\frac{\Delta_0}{\Delta}\right)^{0.2}$$

קיבלנו גם הערכה יותר מדויקת של התשובה: $y_3 + \Delta$

בגלל ש: $y(x+2h) - (y_3 + \Delta) = O(h^6)$

אבל שימו לב שאת המקדם של h^6 אנחנו לא יודעים.